

[Jan Køpke Christensen]

Jeg var indledningsvis inde på holdopdelingen, som vi stadig opfatter som en form for niveaudeling. Psykologisk set er det nok en fordel at kalde det holdopdeling. Alle elever uanset niveau har naturligvis både nogle stærke og positive sider og nogle svage. Det er godt, at vi indfører denne frihed i op til halvdelen af timerne. Det vil sige, at det også sker i et fag som dansk, hvor det jo som bekendt ikke er tilladt i dag.

Tidligere har der ikke været mulighed for bortvisning af elever. Det sker nu ved, at man kan bortvise elever i 10. klasse til job eller anden undervisning. Dette hilser vi også velkommen.

Et andet aspekt er, at der bliver et friere skolevalg – også et ønske fra Fremskridtspartiet. Dette friere skolevalg er for børn, der bor nær en folkeskole i nabokommunen, og dermed også for børn, der flytter fra én kommune til en anden.

Dernæst er det godt, at man ikke længere kan nedlægge en skole så nemt, som det har været gjort hidtil – endnu et positivt aspekt i forliget.

Størst mulig frihed for den enkelte skole har Fremskridtspartiet altid ønsket, og derfor er vi også positive over for de nye regler om klassens time, der gøres frivillig med klassens tid.

Til slut vil jeg sige, at der er iværksat en stribe tiltag i retning af en ikkesocialisering af skolesystemet – som nogle måske vil kalde en liberalisering – der fører flere og flere områder over til beslutning på den enkelte skole, og det vil især sige skolebestyrelsen. Det gælder f.eks., at der ikke blot kan holdopdeles i op til halvdelen af timerne i de ældste klasser; man har nu også fået mulighed for at dele op efter behov og efter standpunkt i de såkaldte deletimer i de mindre klasser.

At uddannelseskravene med hensyn til pædagogpersonalet nu afskaffes, er den rigtige vej at gå. Vi skal ikke kræve alsidigt uddannet personale, når det ikke er nødvendigt. Praktisk erfaring er ofte af større betydning eller i hvert fald af lige så stor betydning.

Ligeledes afskaffes reglen om maksimalt 22 elever i børnehaveklassen. Og fag må tilbydes på flere klassetrin end angivet i loven. Dette er også positivt.

Jeg skal til sidst endnu en gang på Fremskridtspartiets vegne udtrykke min tilfredshed

med et forlig på folkeskoleområdet, som vi som sagt for første gang er med i. Jeg må naturligvis også erkende, at der er områder, vi ikke er så tilfredse med. Hermed tænker jeg bl.a. på modersmålsundervisningen. Jeg ved godt, at i forhold til det, der oprindeligt var fremlagt, er det en god løsning, der nu er kommet – en bedre i hvert fald. Men vi må nok sige, at vi helst havde set, at modersmålsundervisningen helt var gået ud.

Alle ved, at der ville have været meget, meget større frihed for den enkelte skole, hvis det var vores politik, der var kommet igennem. Men når der står så mange partier bag et forlig som her, vil der altid være noget, man kunne ønske sig på en anden måde. Vi føler absolut, at vi har fået en god behandling under forhandlingerne om folkeskolen og har haft mulighed for at præge forliget i en rigtig retning. Der er alt i alt sket en stor opstramning, og det er ærligt talt efter nogle gode frihedsprincipper, det er sket.

Jeg vil ligesom andre ordførere ikke undlade at takke undervisningsministeren og de andre forligspartiets forhandlere for at have taget hensyn til Fremskridtspartiets holdning. Det har været medvirkende til et godt og sagligt samarbejde under forhandlingerne, og ikke mindst har embedsmændene gjort et stort arbejde for at få dette forlig i hus. Jeg synes, det er en positiv ånd, det er foregået i.

Jeg vil sidst, men ikke mindst, endnu en gang takke undervisningsministeren for dette forlig.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

I lyset af, at samtlige ordførere har fremført – og det vil jeg da meget gerne tilslutte mig – at forhandlingerne har været ført i en saglig tone, vil jeg blot sige til hr. Jan Køpke Christensen, at hvis vi nu skal fortsætte den saglige tone i debatten i dag, synes jeg, det ville være en god idé, at man tog KV-regeringens lovforslag i hånden. Hvis jeg husker ret – jeg er ikke så god til det dér med at huske numre – er det lovforslag nr. L 239 fra sidste samling. Der står i dette lovforslag, at der ønskes to undervisningsmål: Der ønskes undervisning på to niveauer, og der ønskes eksamen på de samme niveauer, for det er efter vores opfattelse rigtigt, at eleverne får mulighed for at gå til eksamen på